

יָמְלוּ וַיְבִירְקוּ דָּשָׁא וַיְבֹלְלוּ: ג בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה
אֲמוֹנָה: ד וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה וַיִּתֵּן לָהּ מִשְׁאֵלֹת לִבָּהּ: ה גּוֹל עַל יְהוָה

זוהר תהלים

ק"ו:] וכי תאמרו מה נאכל וגו'. רבי יהודה פתח, (תהלים לו) בְּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה. לעולם יהיה בן אדם זהיר ברבונו, וידבק לבו באמונה העליונה כדי שיהיה שלם עם רבונו. שְׁכָשְׁיָהּ שְׁלָם עִמוֹ, לא יוכלו להזיקו כל בני העולם. בא ראה, בְּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב, מה זה וַעֲשֵׂה טוֹב? אֵלָּא כִּף שְׁנִינִי, בַּמַּעֲשֵׂה שְׁלִמְטָה מִתְעוֹרֵר מַעֲשֵׂה שְׁלִמְעָלָה. והרי פְּרִשׁוּהָ, וַעֲשִׂיתֶם אִתֶּם - כְּבִיכּוֹל אִתֶּם תַּעֲשׂוּ אִתְּכֶם, מִשּׁוּם שְׁבִאוֹתָהּ הַתְּעוֹרְרוֹת שְׁלִכְכֶם שְׂאִתֶּם עוֹשִׂים לְמַטָּה, מִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה, וְעַל זֶה כְּתוּב וַעֲשֵׂה טוֹב, וְאִין טוֹב אֵלָּא צְדִיק, שְׁכָתוּב (ישעיה ג) אָמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב. כִּיִּן שְׂאִתֶּם עוֹשִׂים אֵת זֶה, וְדַאי שֶׁהַטוֹב הַזֶּה יִתְעוֹרֵר, וְאֵז שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה, וְהַכֵּל אֶחָד. שְׁכֵן אֶרֶץ, אֶרֶץ הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהָרִי אִין לָךְ בְּעוֹלָם שְׁיִכּוֹל לְשֵׁרוֹת עִמָּה עַד שִׁיתְעוֹרֵר הַטוֹב הַזֶּה אֵלֶיךָ. כִּיִּן שְׁמַעוֹרֵר אוֹתוֹ, כְּבִיכּוֹל הוּא עוֹשֵׂה אוֹתוֹ, וְאֵז שְׁכֵן אֶרֶץ, שְׂרָה בְּתוֹכָהּ וְאָכַל פְּרִיָּה, הַשְׁתַּעֲשַׁע עִמָּה. וְרַעַה אֲמוֹנָה, זוֹ אֶרֶץ, וְהַכֵּל אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צב) וְאֲמוֹנֵתָךְ בְּלִילוֹת. וְרַעַה אֲמוֹנָה, הַנְּהִיגָה בְּכָל רְצוֹנָךְ. וְאִם לֹא תִתְעוֹרֵר כְּנִגְדָּהּ, הַטוֹב הַזֶּה מִתְרַחֵק מִמֶּנָּה, וְאֵל תִּתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, אֵל תִּתְקַרֵּב לְתוֹךְ כְּבִשָּׁן אֵשׁ יוֹקֶדֶת. וְאִם תִּקְרַב אֵלֶיךָ - בְּפִחָד, כְּמִי שְׁפוּחַד מִן הַמְּנוֹת, שְׁהָרִי אֵז הָאֵשׁ דּוֹלְקֶת וְשׁוֹרְפֶת אֵת הָעוֹלָם בְּשִׁלְהִבּוֹתֶיהָ. וְכִיִּן שְׁמַתְעוֹרֵר כְּנִגְדָּהּ

הוֹלְכִים מֵאוֹשָׁא לְלוֹד, וְהָיָה עִמָּהֶם יוֹסִי הַסּוֹחֵר עִם גַּמְלִים קְשׁוּרִים וּמִשְׁאֹת עַל כְּתִפֵּיהֶם. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, מִצָּא יוֹסִי הַסּוֹחֵר אֵשָׁה אַחַת מִשְׁאָר הָעַמִּים שְׁלִקְטָה יִרְקוֹת בְּשִׂדָּה. נִשְׁמַט מֵהֶם וְהִחְזִיק בָּהּ וּבָא עֲלֶיהָ. תִּמְהוּ רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה. אָמְרוּ, נָשׁוּב מִהַדְרָךְ הַזֶּה, שְׁהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְהִרְאוֹת לָנוּ שְׁלֹא נִתְחַבֵּר עִמוֹ. שְׁבּוּ מִהַדְרָךְ, בְּדָקוּ אַחֲרָיו, וּמִצָּאוּ שֶׁהָיָה בֵּן שֵׁל בַּת אֵל נָכָר, וְאָבִיו זָרַע פְּסוּל הָיָה. אָמְרוּ: בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שֶׁהֲצִילָנוּ.

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (תהלים לו) אֵל תִּתְחַדֵּר בְּמַרְעִים. מִי הֵם הַמַּרְעִים, שְׁלֹא כְּתוּב חֲטָאִים אוֹ רְשָׁעִים? אֵלָּא מַרְעִים, שְׁמַרְעִים לְעַצְמָם וּלְאוֹתָם שְׁמִתְחַבְּרִים עִמָּם. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מַרְעִים - הַרְחֵק עַצְמְךָ מִמַּרְעִים, שְׁלֹא תִהְיֶה רַעִים וְחַבְּרִים כְּאֶחָד, שְׁלֹא יִרְעוּ לָךְ מַעֲשִׂיו וְתִתְפַּס בְּחֲטָאִיו. בֹּא רְאֵה, אֵלּוּלֵי הָיוּ אוֹתָם עָרַב רַב שֶׁהִתְחַבְּרוּ עִם יִשְׂרָאֵל, לֹא נַעֲשֵׂה הָיָה אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה, וְלֹא מִתּוֹ מִיִּשְׂרָאֵל כָּל אוֹתָם שְׁמִתּוֹ, וְלֹא גָרַם לְיִשְׂרָאֵל מִה שְׁגָרַם. וּבֹא רְאֵה, אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה וְאוֹתוֹ חֲטָא מִמֶּשׁ גָּרַם לְגִלוֹת יִשְׂרָאֵל.

לְעוֹלָם יְהִי אָדָם זֶהִיר בְּרַבּוֹנוֹ וַיִּדְבַּק לְבוֹ בְּאֲמוֹנָה הָעֲלִיּוֹנָה כְּדִי שִׁיְהִיָּה שְׁלָם עִם רַבּוֹנוֹ בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה (לו, ג) [זוהר ויקרא פ' בהר (דף